

Galaten 5 (vers voor vers).

5:1-12.

1. Het gaat om het echt vrij zijn. Laat je dus geen slavenjuk opleggen.

Met 'vrij zijn' zal Paulus bedoelen, het niet gebonden zijn aan verplichtingen die je eigenlijk niet wilt of aan neigingen die je verslaven. Vrij van allerlei machten die je willen dwingen. Het is vrijzijn om van harte te doen wat je wilt uit liefde voor God en je naasten. Het is een geheel afgestemd zijn op God, voor Hem willen leven en daar vreugde in vinden.

2,3. Nadrukkelijk zegt Paulus: Als je je laat besnijden, hoor je niet meer bij Christus en deel je niet in zijn werk! Het zal ook niet bij de besnijdenis alleen blijven, maar je komt weer onder de hele wet en moet in alles weer naar de (uiterlijke) wet leven.

Wie A zegt (toegeeft) zal vanzelf ook B moeten zeggen (toegeven), enzovoorts. En waar gaat de aandacht dan heen? Die wordt naar wetswerken getrokken en van het geloof afgeleid.

En zo kom je los van Christus en zijn Geest. Dat is de consequentie.

4. Dan ben je echt geen christen meer.

5. Want de hemelse gerechtigheid, het wedergeboren leven krijgen we van de Heilige Geest als we geloven. Dan is er hoop.

6. Besneden zijn of niet is niet bepalend. Het gaat er om of je gelooft (vertrouwt op Gods en zijn hulp) en dan dus ook liefdevol bent in je denken en doen.

7. En zo leefden jullie! Toch lijken jullie die waarheid kwijt te zijn. Door wie is dat?

8. Het is (uiteraard) niet Gods werk.

9. Verlies van de waarheid werkt als een zuurdeeg, waardoor alles in het geloof en het christenleven scheef komt te staan.

10. Paulus gelooft dat de Galaten dit zelf ook niet willen en het – na al zijn argumentatie – wel met hem eens zullen zijn. Ze zijn misleid en er in getrapt. De misleiders zullen hun straf niet ontlopen, wie het ook is.

11. Paulus benadrukt nog eens, dat Hij nooit de besnijdenis als verplicht verkondigd heeft. Dat is juist de reden waarom hij steeds weer vervolgd wordt. Het aanstotelijke van het kruis is, dat Jezus zich vrijwillig liet kruisigen door de wet (Joodse religie) om te laten zien dat het om gelóóf ging en niet om wetswerken! Zou ik dan nu voor de besnijdenis of andere wetswerken gaan pleiten? Dan zou ik juist de (goede) boodschap van het kruis verloochenen. Het geloof van Jezus overwon daar en de Joodse wetsreligie werd afgewezen (ook door God, zoals Pasen en Pinksteren bevestigden). Dát willen Joden en heidenen niet erkennen. Het evangelie van wedergeboorte gaat hen te diep en vinden ze aanstotelijk.

Gebrek aan liefde voor God en de naasten kenmerkte Israël voortdurend in de geschiedenis. In plaats van het echte leven voor God (de innerlijke besnijdenis en het reiniging/wegdoen van de zonde) verviel Israël steeds weer tot de oppervlakkigheid van uiterlijke godsdienst (doen van wetswerken) - vaak gecombineerd met afgoderij. De geschiedenis van Israël is daarop vastgelopen! God zond Jezus tenslotte om nogmaals te laten horen en zien dat het om geloven gaat en wat dat is. Hij wilde nog weer velen tot echte vrijheid brengen en met Zichzelf verzoenen. Paulus voelt aan: als mensen in de christelijke gemeenten weer de aandacht gaan richten op uiterlijke wetswerken, dan maken ze weer dezelfde fout waardoor Israël ten onder ging. Zou nu het geestelijke Koninkrijk van Jezus hierdoor ook weer afgebroken worden? Zou alles dan tevergeefs zijn geweest? Het invoeren van de besnijdenis (enz) zal leiden tot dezelfde oppervlakkigheid en dat zal de gemeenten verzieken. Deze overweging verklaart de heftigheid van Paulus. Het (uit angst voor vervolging) tegemoet willen komen aan Joodse-christenen zal, volgens Paulus, leiden tot verloochening van het evangelie.

12. Degenen die onrust brengen in de gemeente van de Galaten – Paulus hoopt dat zij zichzelf zó [be]snijden dat ze zichzelf onvruchtbaar maken (geestelijk gecastreerd oftewel krachteloos worden).

5:13-26.

13. Nogmaals roept Paulus op zuinig te zijn op de ontvangen vrijheid (om als volwassen kinderen van God te leven). Dit betekent geen ongebondenheid of ongedisciplineerdheid, maar een bevrijd zijn om goed te doen en liefde te (kunnen) bewijzen.

14. Dan doe je – vrijwillig, zonder wet of dwang – wat de wet wil en vervul je die dus.

15. Maar als je elkaar gaat benadelen/bijten (over spijswetten gesproken), ben je liefdeloos.

16. Het gaat er Paulus om dat we ons door de Geest (en dus door de liefde) laten beheersen en niet door wat ons vlees wil.

17. Dat egocentrische vlees is er nog altijd en z'n begeerten voelen ook gelovigen nog wel trekken. Daarom moeten we vaak bewust kiezen om de weg te gaan die de Geest je wijst. Het gaat dus ook voor christenen echt niet vanzelf. Strijd, zelfverloochening of je vlees kruisigen is soms echt nodig.

18. Als je door het geloof de goede keus maakt (je laat leiden door de Geest), ben je niet onder de wet. Dan doe je immers wat de wet wil en veroordeelt de wet je niet ¹.

19-21. Wie zich door het vlees laat leiden gaat werken van het vlees doen en dan krijg je de wet tegen je en zul je nooit het Koninkrijk van God in komen.

22. Bij het Koninkrijk horen de vrucht(en) de van de Geest, waarvan de liefde voorop gaat en beheersend is.

23. Wie zo door geloof en dus door de Geest leeft, zal de wet nooit tegenover zich krijgen.

24. Zo leven kan als je met Christus leeft (als je in reactie op zijn roepen jezelf aan Hem overgeven hebt). Dan ben je één met Hem – zijn Geest is in je. Dan hebben we met Hem het vlees en alle verkeerde begeerten in feite al gekruisigd en gedood en kruisigen we ze weer als die begeerten opnieuw de kop opsteken.

25. Door geloof hebben we de Geest en leven we als wedergeborenen. Laten we dat geloof in de kracht van de Geest zo blijven leven.

26. Laten we geen aanleiding geven tot geruzie door eerezucht of wat ook.

¹ 'Christenen die leven door de Geest, zijn de (periode van de) wet voorbij. Daarmee is de kern van de wet (de liefde) niet verjaard, maar deze kern wordt nu ingeplant in de harten van de heidenen door de Geest. Zo leven zij onder de adem van de Geest en niet onder het toezicht van de wet' (J. van Bruggen, CNT Galaten, p.151).